

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Suedia)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)(OAPI) din 18 august 2009 din cauza R 1253/2008-2 și, în consecință, menținerea înregistrării mărcii comunitare nr. 1 077 858, „JACKSON SHOES”

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: „JACKSON SHOES”

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca verbală suedeză „JACSON OF SCANDINAVIA AB”.

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (4) și a articolului 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară, întrucât nu există un risc de confuzie între marca „JACKSON SHOES” și marca „JACSON OF SCANDINAVIA AB”.

Deși există similitudini grafice și fonetice între denumirile JACKSON și JACSON, comparația trebuie efectuată ținându-se seama de semne în ansamblu: „JACKSON SHOES”/„JACSON OF SCANDINAVIA AB”.

Pe baza unei simple denumiri comerciale suedeze, nu se poate recunoaște un drept de utilizare exclusivă în toate statele membre ale Uniunii Europene, a unei denumiri utilizate în mod obișnuit în numeroase alte state ale Uniunii de milioane de persoane, precum și de alte întreprinderi și care constituie prin urmare un semn care are caracter distinctiv redus. În consecință, nu se poate interzice ca acest semn sau un altul similar să fie utilizat din nou de terți, în combinație cu alte elemente.

În plus, un consumator mediu percepe cu ușurință că se găsește în prezența unor semne distinctive de tipuri diferite: unul constă într-o marcă verbală, iar celălalt într-o denumire comercială, în acest caz, datorită prezenței siglei AB.

Ațiune introdusă la 4 ianuarie 2010 — PPG și SNF/ECHA

(Cauza T-1/10)

(2010/C 63/85)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruxelles, Belgia), SNF SAS (Andrézieux, Franța) (reprezentanți: K. Van Maldegem, P. Sellar și R. Cana, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile reclamantelor

— Declararea admisibilității și temeiniciei acțiunii;

— anularea deciziei atacate;

— obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată;

— dispunerea oricărei altei măsuri considerate necesare.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea Deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) din 7 decembrie 2009 de identificare a acrilamidei (CE nr. 201-173-7) ca substanță care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 (!) (denumit în continuare „Regulamentul REACH”), potrivit articolului 59 din Regulamentul REACH.

Prin decizia atacată, care a fost adusă la cunoștința reclamantelor prin intermediul unui comunicat de presă al ECHA din 7 decembrie 2009, substanța acrilamidă a fost inclusă în lista celor 15 substanțe chimice noi din Lista substanțelor candidate la identificare ca substanță care prezintă un risc foarte ridicat. Reclamantele susțin că, din cauza acestei decizii, vor fi obligate să furnizeze anumite informații privind nivelul de acrilamidă conținut în produsele pe care le vând clienților lor, astfel încât acești clienți să se conformeze obligațiilor de notificare și de informare care le sunt impuse de Regulamentul REACH. În plus, acestea ar putea fi obligate și să actualizeze fișele cu date de securitate și/sau să comunice clienților lor informații privind identificarea acrilamidei ca substanță care prezintă un risc foarte ridicat.

Reclamantele afirmă că decizia atacată este ilegală întrucât se bazează pe o evaluare de bază a acrilamidei care este eronată din punct de vedere științific și juridic. Potrivit reclamantelor, pârâta a săvârșit erori vădite de apreciere la adoptarea deciziei atacate. În particular, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă normele aplicabile stabilite de Regulamentul REACH pentru identificarea substanțelor care prezintă un risc foarte ridicat.

Rezumând, reclamantele susțin că decizia atacată identifică de fapt acrilamida drept substanță care prezintă un risc foarte ridicat pentru motivul că este vorba despre o substanță chimică. Cu toate acestea, reclamantele arată că acrilamida este utilizată exclusiv ca intermediar și este, prin urmare, scutită de la aplicarea titlului VII din Regulamentul REACH, privind autorizațiile, potrivit articolului 2 alineatul (8) și articolului 59 din regulamentul citat.

În plus, reclamantele susțin că decizia atacată a fost adoptată fără dovezi suficiente și că, prin urmare, pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

În sfârșit, reclamantele susțin că decizia atacată încalcă, în afară de dispozițiile Regulamentului REACH, principiile proporționalității și egalității de tratament.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

Recurs introdus la 15 ianuarie 2010 de Luigi Marcuccio împotriva Hotărârii pronunțate la 29 octombrie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-94/08, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

- indiferent de situație: anularea în *totalitate* și fără nicio excepție a ordonanței atacate;
- constatarea faptului că acțiunea în primă instanță în legătură cu care a fost emisă ordonanța atacată, era perfect admisibilă în *totalitate* și fără nicio excepție;
- în principal: admiterea în *totalitate* și fără nicio excepție a *petitum*-ului reclamantului formulat în cadrul acțiunii în primă instanță;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a tuturor cheltuielilor și onorariilor suportate de acesta, aferente tuturor gradelor de jurisdicție parcurse până în prezent în cauza *de qua*;
- în subsidiar: retrimiteră cauzei *de qua* spre rejudecare la Tribunalul Funcției Publice constituit în alt complet.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 29 octombrie 2009 din cauza F-94/08. Prin această ordonanță a fost respinsă ca inadmisibilă o acțiune având ca obiect nota din 28 martie 2008 prin care Comisia Europeană l-a informat cu privire la intenția de a reține o parte din prestația de invaliditate a acestuia în contul plății cheltuielilor efectuate într-o procedură anterioară.

În susținerea propriilor pretenții, recurentul invocă o pretinsă denaturare a situației de fapt în ordonanța atacată, o nemotivare absolută, precum și aplicarea și aplicarea incorectă a principiului *tempus regis actum* și a noțiunii de decizie care îl lezează.

Acțiune introdusă la 22 ianuarie 2010 — Alisei/Comisia

(Cauza T-16/10)

(2010/C 63/87)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Alisei (Roma, Italia) (reprezentanți: F. Sciaudone, avocat, R. Sciaudone, avocat, A. Neri, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană